

HANBICIEL (1) *sb m*

I sg hańbici(e)l(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Człowiek obrażający kogoś, tu: Pana Boga, bluźnierca:

Szereg: »bluźnierca, przenaśladownik i hańbiciel«: byłem/ powiada [Paweł św.] bluźniercą/ przenaśladownikiem/ y Hąnbicielem: álem dośtąpił miłosierdzia/ przeto żem niewiádomie czynił/ w niedowiárfwie. SkarŻyw 80.

Synonimy: bluźnierca, bluźnierz, bluźnik.

Cf GAŃCA, HANIEBNIK, HANBIĄCY, HANBIARZ

ZZie